ගවුරිපාලන්

ඒඩ්වින් මහත්තයා දකිනව ද හීනෙනුත්
තවමත් මඩු ආර උඩින් එන සුදු පාට කාර් එකේ?
හම්බන්තොට ඔෆිස් එකේ තාමත් ජෝතිපාල
මුර සරනව ද
මෙන්ඩිස් මහත්තයලගේ
ක්වාටස් ටිකා?
මෙන්ඩා හෙන දසයා නේ බං?
කොහොමද දන්නේ නැතැ බෙසාරයෙ හිමිල්ගෙ බිස්නස්...
උඹ තාමත් හිමිල්ගේ
රෝස් පාං කන්න යනව ද
හැන්දෑවට?

මචන්
උඹට මතක ද හම්බන්තොට ටවුමෙම රවුම් ගැහුවා
ඩෙක් එකක් සොයන්න කුලියට?
උඹට දෙමළ චිත්‍රපටියක් බලන්න...

උඹ පැලාලි ගිය දවසේ ලයන් එයාර් එකෙන්
අපි බලං හිටියා තල් හතුරු කන්න දවස් ගැන ගැන

අපේ පරණ ක්වාටස් එක තවමත් වැස්සට හෙමෙනව ද ගවුරි?
ඒ කාලේ ඒ හම්බන්තොට වැස්සට
අපි කොයි තරම් ආසා ද බං?
ඒ කාලේ ගල් බෝතලෙන්
අපේම ජීවිතේ කොටසක්
නැද්ද ?
අපි දැං වගේ නොවෙයි
අසනීප නිවිබෙන් නැතැ ඒ තරම්
නිවිලා නේද නැති වෙන්න...
හැබැයි උඹ අත මොලවල නාඩි ඇල්ලුවා හැම තිස්සෙම
දියවැඩියා හැදෙයි කියල අපි හිතා වුනා
නාඩිවලින් දියවැඩියාව හොයන්න බෑ කියලා...

උඹේ අයිඩි එක නැතිව පොලිසිය ට ගන්න දවසේ අපේ බත් පිළුං
වුනා... සී ආර් මහත්තයා හැදුන උඹ එලියට ගන්න

උඹේ අර කැසට් ගෝනිය ගිය තැනක තියං ඉන්නව ද බං තාමත්...?
උඹ ඒ දවස් වල ඇහුව දෙමළ සිංදු ටික මට තාමත් ඇහෙනවා යන්තම්
උතුර හදන්න දවසක ඉංජිනේරුසාමි කරන්න අපිත් එනවා කිව්වම
උඹ හිතා වෙලා අහක බලා ගත්තා
ඔව් උඹ හරි
මට ඒකට එන්න වෙන්නේ නැතැ හැබැයි...
අපි මඩු ආරෙ හැදුවෙ වතුර යන ඇලක්
ඒත් මම හොහොඳද
උඹ එක්ක ගැලන ගේ වැලට
ඇලක් හදන්න එන්නේ ?

ඩෝසන් ප්‍රිති

කඳුළු කලපුව

කඳුළු කලපුව රැළි නගයි
ශුද්ධෙ එන්නැහැ කිව්ව
ශුද්ධමුත්ත කලපය සෙලවර
කඳුළු කලපුව රැළි නගයි

සිංහලෙන් අඩන්නම්
ඇඩෙනැතිලි මිනිසුන්ට
ඔය බර අව් බර වැඩියි
මියෙයි අත් පා මිදෙයි
කලපු වෙරළේ
කැබලි විසිරෙයි
කඳුළු කලපුවෙ දිය සිංදෙයි
කඳුළු කලපුවෙ ලේ උනයි

කාගෙ මරණෙට
විලාප දෙන්නද
දන්නෙ නැතැ අප
කොච්චරක් නම්
අඩන්න ඕනෙද
කියල දෙනවද
කලපුව ම දාං රත් පැහැයි
කඳුළු කලපුව තියසලයි

මහේෂ් මුණසිංහ

වෙසක් පොහෝ දා

අදයි වෙසක් පොහෝ දා
සුපුන් සඳත් නැගුණු දා
සියුහත් කුමාර මිනුලොව - ජනිතය ලැබූ

මෙලොව දුටුව දා - අදයි වෙසක් පොහෝ
දස මස සපිරුණු වෙසක් පොහෝ දින
මහා මායා බිසව යදදි - දෙවිදහ නුවර ට
උයනේ ලුම්බිණි - අසිරිය අයය දැක
හිඳ ගැනුමට හිතක් - පමිණ නැවතුණි හතිසට

පිරිවර සමඟින් - එහෙ මෙහෙ යන කල
දැස රැඳුණ - කල් අත්තක මිල් දහසක් යට
අත්තම නවලා - සුවඳ විත්ද කල
සියුහත් කුමරුන් බිහි විය - මහ බඹු දෝන ට

මිහිකත පිදු ඒ - සත් පියුමින් මත
කුමරුන් වඩියා - පතුරා සිහනද දියත ට
සුර නර සේනා - ආසිරි මැද්දේ
දේවිය පුතු සිප ගත්තා මැදුරට වඩින ට

වසන්තා විජේවර්ධන

පතන් වැල්

සංස්කරණය සුගතරි ප්‍රියංගිකා

සන්නසට සව් විවිධ යුතු විදහන් සැපයූ
sannasa@gmail.com

වෙසක් සිතුවිලි

විදියක් විදියක් ගානේ
ඇංගුලිමාළලා
කවු කිණිසි අමෝරා
කහවනුවකට

කිසාගෝතමීලා
පින්බිමේ දරුවන් සිතා
ඉකි බිඳී ලෙගි අත් ගසා
පන්සලේ පල්ලියේ කෝවිලේ

ත්‍රාසයෙන් හීතියෙන්
මුල රටම අළලමින්
පෝරිසාදයෝ
දස්කම් පාති නෙක ප්‍රකාර බෝම්බයෙන්

වෙසක් සඳ කළුවරයි
සුවඳ නෑ පැහැය නෑ සිය පතක
මෝනෙයෙ වත පුරන් සියොත් කැළ

සම්දනේ වඩිනු මැන
හිටනු මැන මෙත් සිසිල් පැන් පොදින්
වෛරයෙන් ක්‍රෝධයෙන්
කැකෑරෙන සිත් සතන්
කියා දුන මැන නැවත නැවතත්
හිටිම නම් කිමැයි

රත්මලේ පුඤ්ඤරතන හිමි

මයින්ස් සරසවිය- ජර්මනිය

කවියාගේ ප්‍රේමය

රළු බොරළු බිම වැතිර
හුදකලාවූ පතකි
තුරු මඩල සැසෑසි ලොස
සිඳ හෙලාලූ පතකි
වනවදුලු නිසල කර
හමා ආ මදතලකි
ඒ පතින් මේ පතට
රැගෙන ආ සිහිනයකි.

සරාසද රුවා හිස
වලාතුළු යහළේ
හෙලා පිණි සපුළු කැට
ලියූ කවි දැහැළේ
සිනාසෙන ලුහිරු අසා
හිවැලු පහළේ
පියාපත ආරා සිත
හමා ගිය සිහිනේ.

රළු බොරළු මත වැතිර
හුදකලාවූ පතකි
ඒ පතින් මුළු ලොවට
රැගෙන ආ සිහිනයකි.

චන්ද්‍රිකා ද සිල්වා

නොලද සැනසුම

පුරෝගෙන හදවතේ අතාවක සිහිනයක්
සැබෑ කර ගන්න එය කළේ ලොකු තරයක්
දියුණු යයි පවසමු මග ආ නමුත් බොහො දුරක්
නොලැබුවෙමි තැප්තියක් සතුට හෝ සහනයක්

මවා ගෙන සිතනා මුව හදවතින් හඬ හඬා
කළේ රඟ පෑමක්ය ගත සිත දෙක විඩා
ලද නමුත් මිළ මුදල් සිතුව තරමට වඩා
සැනසුමක් නොලැබුවෙමි වේදනාවට වඩා

නොමෙති නම් ලද දෙයින් සතුටු විය හැකි යමක්
එයම වෙයි ආශාව නොදැකිනා කෙළවරක්
නිමා නැති සිහිනයක් වේවි නම් මිරිගුවක්
ළඟ වගේ පෙනෙන මුත් එය අහන බොහෝ දුරක්

පාට කායම් දැවටී අතින් ගෙන තෙලි තුඩක්
මවන්නට හැදුවෙමි හදවතෙහි හැකි රුවක්
නොමෙති නම් මනස තුළ කලාවට ලැදි බවක්
කළ හැකිද සිළිරුවක් හෝ රසය පිරි කවක්

බර වෙලා ඔලු නෙඩිය ප්‍රශ්න දහසකුත් එකක්
නෙවෙන්නට අද දවස දරන්නේ මහා බරක්
සිහිනයක් ලෙස සිතමි හිරු උදා වෙන හෙටක්
මගේ ජීවිතය අද මටම හරි මහා බරක්

සරත් වීරසේකර

වෝකන්ස්වෝ - කැනඩාව

කොවුලාගේ හෘද සාක්ෂිය

එරබදු මල් සුවඳ
කැන්දා නොවින
මේ පුරවර
ගොන්ක්‍රීට් වැට
මායිමේ
පර්වත් හතර උරුමය ද
උසසට ය

සොටු, වසුරු කාණුවේ
කුණු කන්ද පාමුල
හිරිතදිග කුණුවුව
බීම හෙලූ කොවුලා ය
පිළිණු බත් ඇට
බුදින

රූප මවමින් රස
සතුටු රැන ගෙයි මැද
ඇඟුම්රන, වම්රන
සුබ නැසෙනට
කැන්දා සියොළඟ ට
සූ දරු රැන
බත් බුලුත් දන් දෙන්න
ගාසි අහුලන
පියවරුන්
හන්දියේ, කඩපිලේ
ලී පීල් ගාලේ

දෙස් දෙවොල් නොසියාම
බෝ දුක් පිරූ
මව්වරුන්
සුණුසහල් බත ගියන
අවපසට
කැණිමඩලු ගිනි අරන්
නිවනු කෙලෙසද
ඇවිත්
අවුරුද්දසට වරක්
මීන රාශියෙන්
මේක රාශියට

රංජිත් ගමගේ

පිහාදු - කොළඹ අත්තිය

අන්තර්ජාලයේ සාහිත්‍ය කවුළුව
www.ketapathpawra.com

අපි නාමත් මග බලාන

පුරා දොළොස් වසක්
අපි කනි නොකළ
සිහල කඳුළ - ඇති | නවකින්න

අර ඇත - දුර ඇත
එනු පෙනේ - මට දැනේ
මා සොහොයුරාණෝ

සතුටු කඳුළින්
දොවන්නට ඕනු
ආදර දෙකොපුල්

කෑ ගසා කියන්නට ලොවට
මෙන්න ආවා මා
සොහොයුරාණෝ
එන්න කඳුළ
ඇවින් පුරවන්න
මගේ නෙතු සගල -
උණු උණු සතුටු කඳුළින්

කියන්නට එලෙස
ලැබෙන තෙක් දවස

අපි නාමත් මග බලාන..

ප්‍රසාදිනී වෙත්තසිංහ

*(1997 වර්ෂයේ 20 වන අත්දෙන් වූ ඉගැන්න
අවන්තගමිත මගේ ඊමක් අසාගොලුවා අපහසුවිය)*

පුතුට ලියූ කවිය

එකල් මැදුරක බිඳද සමඟින්
සන්හොසින් සිටිනා පුතේ
මමත් එම නිවසේම වසනෙමි
සමාදානය ඇත සිතේ
දිනපතා මගෙ දෙපා වැඳලා
විමසනා සුව දුක් ගතේ
මව්වරන්ගේ දිනක් කුමට ද
පුතුනි ඔබ හට පින් අතේ

ලක්ෂ්මි ගුණරත්න
sunnyneville@hotmail.com

ජීවිතයට ඔවදනක්

අත් අයගේ දුබලකම්
හෙළා දැක -කර - නිගා
දිනන්නට වෙර දරයි
කුහකකම් සිත දරා

සව මුවක සිනා රැළි
දකිනු රසි හැති නිසා
සිතින් වද වෙයි සෙලෙස
රිදවන්නෙ ද සිතා

කුටු වෙමින් ගිව ලෙස
අත් අයට රිදවලා
කළත් දන්නින් කුමට
මතු භවයෙ සැප පතා

මෝහයෙන් මත් නොවී
තමත් පිර-පුන් සිතා
ජීවිතය ගෙවනු මැන
නරක ගති හැර දමා

කාන්ති ගලප්පත්ති

නැගෙනහිරට ගිය ගමනක්

විසිරෙන කවි අම්මක ඩොට
මම යමි ඉර නැගෙන දෙසට
සුළඟ කියයි සිහින් හඬින්
මා යන වග දුර ගමනක්

ගෙදර හිදියි මහ අළුයම
ඉර පායන ඇරද බටහිර
අහස පවා හඬන මෙදින
දුක් සැඳවයි මගේ සිතට

යනමුත් මේ දුර ගමනේ
කැළුව සිතා මඟු වෙනු අයෙ
දුර ද මැකී සෙවී ගමනක
මහක පවා වියැකෙනු අයෙ

ගමින් මඟක ලැබුණු මිතා
අහස හඬන වක් දිනයක
මා යන වග නැගෙනහිරා
කුමට කියනු ලොවට හැවෙන

සුනිල් ගෝවින්න